

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 24 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC-475/13/25648,25652

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. 2013, poz. 267) art. 12 pkt 2 i 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani A. Ł. zam. [...], dotyczącej przetwarzania jej danych osobowych, w zakresie adresu e-mail [...], przez „C.” J. Ś., [...],

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. Ł. zam. [...], zwanej dalej również Skarżącą, dotycząca przetwarzania jej danych osobowych, w zakresie adresu e-mail [...] przez „C.” J. Ś., [...]. W jej treści wskazała ona cyt: „rok temu chcąc dowiedzieć się o godziny zajęć w siłowni zostałam poproszona o podanie adresu e – mail (...) miałam dostać jednorazową informację, ale zostałam włączona do listy mailingowej i co miesiąc otrzymywałam wiadomości z terminami zajęć. Po pewnym czasie wiadomość z terminami zajęć została wysłana i ujawnione były wszystkie adresy e-mail, pod które wysyłana jest wiadomość. Sprawę zgłosiłam do właściciela firmy, zostałam przeproszona (...). Przez niemal rok dostawałam grafik siłowni na adres e-mail jako odbiorca ukryty i sama również nie widziałam innych adresów. Wczoraj wieczorem właściciel siłowni wysłał grafik i ujawnił wszystkich odbiorców wiadomości – ponad 400 osób. Dzisiaj otrzymałam już dwie wiadomości z adresów, do których wysłano grafik siłowni z reklamami, których wcale nie zamawiałam. (...) Dodam, że adres e – mail, składający się z mojego imienia i nazwiska, jest adresem, który wykorzystuje w pracy – jestem pracownikiem naukowym i nie życzę sobie, żeby moi

studenci mieli udostępniane (...) informacje na temat spędzania przeze mnie czasu wolnego”. Precyzując ww. skargę Pani A. Ł. wskazała cyt: „adres e-mail [...] (...) jest adresem, który został wykorzystany przez ww. podmiot bez mojej zgody i który narusza moje prawo. (...) Od GIODO oczekuję pouczenia p. Ś. o naruszeniu praw w kontekście przetwarzania danych osobowych (...)”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego odebrał wyjaśnienia od Pana J. Ś. właściciela „C”. Ww. wskazał cyt: „dnia [...]10.2012 wysłałem do Klientów wiadomość e-mail z informacją o darmowych, pokazowych zajęciach JOGI oraz załączyłem aktualny grafik zajęć fitness. Przez pomyłkę nie dodałem adresów e – mail odbiorców do ukrytej kopii. Widząc swoje uchybienie następnego dnia (...) wysłałem ponownie wiadomość do Klientów (już w sposób poprawny) informując o swoim uchybieniu, przepaszając za nie, oraz prośbę o niewykorzystywanie zdobytych adresów do własnych celów. Zdaję sobie sprawę, że adresy e – mail są objęte ochroną, dlatego wysyłając wiadomości do więcej niż jednego odbiorcy zawsze staram się zachowywać szczególną ostrożność by robić to w sposób poprawny. (...) Ponadto (...) wysyłam wiadomości e- mail, z informacjami o aktualnym grafiku zajęć (...) tylko do osób, które mnie o to poprosiły i udostępniły mi w tym celu swoje adresy e – mail”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) zwanej dalej również ustawą, przez dane osobowe rozumie się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej, przy czym osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności poprzez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (art. 6 ust. 2 ustawy). Z powyższej definicji wynika zatem, że dane osobowe to nie tylko imię, nazwisko czy adres osoby fizycznej, ale to każda informacja, również kontekstowa, która komunikuje coś na jej temat. W analizowanej sprawie przykładem kontekstowych danych osobowych Skarżącej, jakie poza jej adresem poczty elektronicznej udostępnione zostały innym klientom siłowni była informacja o sposobie spędzania przez nią wolnego czasu.

Przetwarzanie danych osobowych jest procesem legalnym, w sytuacji, gdy u jego podstaw znajduje się jedna z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, 2) gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to konieczne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych

celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Przez kwestionowane przez Skarżącą udostępnienie jej danych osobowych przez „C.” J. Ś. innym klientom tego podmiotu niewątpliwie doszło do naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. U podstaw tego procesu nie znajdowała się bowiem żadna z przesłanek ten proces legalizujących, mianowicie ujętych w art. 23 ust. 1 ustawy.

Jednocześnie wskazać należy, że oprócz podstawowego obowiązku legalnego przetwarzania danych osobowych ustawa nakłada na ich administratorów także szereg innych związanych z tym procesem powinności. Jedną z nich określona została w art. 26 ust. 1 ustawy, który stanowi, iż administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą. Ta zasada znajduje swoje rozwinięcie w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych określających m.in. wymogi, jakie powinien spełniać administrator danych w celu zapewnienia bezpieczeństwa danych w procesie ich przetwarzania. Jednym z podstawowych obowiązków spoczywających na administratorze jest, wynikający z art. 36 ust. 1 ustawy, obowiązek zastosowania środków technicznych i organizacyjnych zapewniających ochronę przetwarzanych danych osobowych, a w szczególności zabezpieczenia danych przed dostępem osób nieupoważnionych.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie niewątpliwie doszło do uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez „C.” również poprzez ich niewłaściwe zabezpieczenie przed dostępem do osób nieupoważnionych. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie potwierdził, iż na skutek niezachowania ostrożności przez właściciela ww. podmiotu, wysyłając do swoich klientów wiadomość mailową umożliwił im (osobom nieupoważnionym) zapoznanie się z adresem poczty elektronicznej Skarżącej zawierającym w swej treści jej imię i nazwisko, ale także informacją o sposobie spędzania przez nią wolnego czasu.

Mimo, iż poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oraz prawne, wskazują na naruszenie przepisów ustawy o ochronie danych osobowych wobec Skarżącej, brak jest podstaw do zastosowania przepisu art. 18 ust. 1 ustawy, w myśl którego w przypadku naruszenia przepisów tej ustawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Nakaz taki w przedmiotowej sprawie byłby bowiem niemożliwy do wykonania ze względu na charakter kwestionowanego zachowania, mianowicie jego nieodwracalność. W efekcie powyższego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych korzystając z uprawnienia przyznanego mu w art. 19 a ustawy zwrócił się do Pana J. Ś. z wystąpieniem, w którym wskazał na konieczność uwzględnienia w jego działalności przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, w szczególności zapewnienie właściwej ochrony przetwarzanym przez niego w związku z nią danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych orzekł, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2 , 00 – 193 Warszawa).